

קנמ:

עין משפט
נר מצוה

קָסָה א מ"י פ"ה מהל'
נחלת הלכה 1 סתג
זשין 10 טווס"ע ח"ת ס"ר רס
סעף יא:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו גרשום

יב' לפניו ארם לא מלכ
 אבדו דראב אפ' אטאנא.
 וז' התמן ופל הכית בעל
 אב' ארובי וצל מורישיו
 הו' עליו חאבדו ובעל חוב
 דרשי אבדו. וכו'. וז' אבדו
 נג' טעמא אבדו בעל חוב
 ד' עשו ארבי חו' טעמא
 דרשי אבדו בעל חוב
 נג' טעמא חתלה ולא
 נעכסין לרד' וז'א מכא
 אבדו אבדא איתנ' כנססין
 ז'א מכא איתנ' אבדו
 ולאו לפרע' מחוב' חוב'
 גמלו רבליב' ארבי מורישין
 זחא אבדו' חו' בנין
 אפרמי' אבדו' דראב
 נחתן' עליו רע' מורישיו
 שיהי' ראוני' שפענ'
 חסין אלו' ל' לשפענ'
 ע' אלו' ראוני' חו' טעמא
 גלו אלו' ראוני' נססין
 ל' דלו' רע' ראוני' טעמא
 גשד' בעל חוב' לטעמא
 ח' נססין ופל הכית בעל
 חוב' על' שפענ' ושענ'
 ורשי מורישיו היענין בני
 אבדו ואבד' אבדו' מכא
 זחלה אלו' אבד' נססין ל'ר'
 איתנא' חו' אבד' ראוני'
 איתנא' מכא שפענ' אפי'
 אבדו' אלמא רבליב' דרע'
 אפרמי' חתא אבדו' דרע'
 ח' לרשי' חו' בנין. ומשי'
 יעלם' אלו' איתנ' ל'ר'
 מר' חתא אבדו' חו' טעמא
 ח' רבליב' דרע'. ומשי'
 אפמי' רע' דכרמישי' אלו'
 ח' פירושא ירשי' דאבא חו'
 ח' טעמא שפענ' הכית בעל
 חוב' נג' טעמא חתלה ולא
 נעכסין לרד' וז'א מכא

אליפיו שם והיה על אליפיו כהונה על חוב עשנו
אנו מבח אבינו ארתן. ובעל חוב אפרו על שם שו
אחם יורשי אליפיו שם והיה חכמו הפניני בירושא
אל היה לעשו ביום ויעקב היה שם וראובן לו היה ו
ראובן ירש במקום יעקב עבד שם היה וכן נוסע לו
אל ראובן כמן תחלה אל ירש חלבו מעשו וראובן
שם אנו בקרב. מאשה שואת שם מוטל בקרב (א) אם
לחילו לחאין מן האב. ולא היה להאין בן שם בקב
שם במרנה בארץ מלחמה ויהא לו בן לאותו (ב)
חלקו. ומקשה ין גיור יורשי האב ויהא גיור ויהא
בן אלא לאו יתיב אקטור ארשם שנשבה ויהא חתן
ממנה ויהא ששם בתי ירש ביום מאשה אחרת חתן
(ג) חיל פלי דלזו ולא נכסח לדו וארשם נכסח חלטי.

מי שמת פרק תשיעי בבא בתרא

שמע נפלא הבית עליו ועל אמו
לא מייתי לה למחנה והלא
לעיל בפרק יש נוחלין (דף קד):
בנה דומיא דאשה את בעלה מה

ואבל לענין דינא לא ^ו והתניא ^ז נפל הבית עליו ועל אביו עליו ועל מורישיו והיתה עליו כתובת אשה ובעל חוב יורשי האב ואומרים הכן מת ראשון ואח"כ מת האב ובעל חוב אומר האב מת ראשון ואחר כך מת הבן במאי לא יורשי האב בני מורישיו אחי ואי שקלא דעתך לא מצי אמר מכת אבוב דכאב אבוינא דכי כתיב תחת אבובך יהיו בניך כבברכא כתיב כי מת הבן ואח"כ מת האב במאי הוי נימא להו כע"ז ירושת אבובון קא שקולנא לא יורשי האב אחיו מורישיו אחי דאבובו בעו מיניה מרב ששת בן מהו שיריש אחו אבו בקבר להנחיל לא אחין מן האב אמר ר' יוחנן רב ששת תניתוה האב שנשבע ומת בנו בבריתו וכן שנשבע ומת אביו בבריתו יורשי

תהרץ עלך מי שמת

בדקתני די גינה יורשי האב והי גינה יורשי
הבן אלא לאו הכי קאמר "אב שגשבה ומת
ששבה ומת אבי אמו במדינה ולא ידעינן הי
יורשי הבן יחלוקו ואם איתא נהי נמי דבן מת
קביריה ולירתינהו לאחותה אבוב אלא
את אמו בקבר להנחיל לאחין מאב אמר
אף אנן נמי תנינא "נפל הבית עליו ועל
אם איתא נהי נמי דבן מת ברישא לירתיה
אחי מאבוב אלא לאו שמע מינה "אין הבן
לאחין מן האב שמע מינה ושעמא מאי אמר
"סיבה בבעל מה סיבה האמורה בבעל "אין
סיבה האמורה בבן אין הבן יורש את אמו
ההוא דאמר ליה לחבריה נכסי דיה סיסין
ידהוה מיקריא דבי בר סיסין אמר ליה הא
הוא דמיקריא דבי בר סיסין אתא לקמיה
אמר ליה רבא לרב נחמן דינא הכי המוציא
אדרבא ודרב נחמן אדרב נחמן "דההוא דא"ל
אמר ליה מינך זבניתה ואכלית שני חוקה
אי אתא לקמיה דרב נחמן אמר ליה זיל
לרב נחמן דינא הכי המוציא מחבירו עליו
דרב נחמן אדרב נחמן דרבא אדרבא לא
יתת חוק קאי בנכסיה דרב נחמן אדרב
ליה לדין בר סיסין מיקריא דבי בר סיסין
ו דבי בר סיסין היא (ו) הכא לא יהא
אמרינן ליה קיים שטרך וקום בנכסי:

הדרן עלך מי שמת

כריש. אמאי יתלוקו יורשי האב ויורשי הבן לירמו יורשי הבן ויורשי האב שהן יורשי הבן ואמאי יתלוקו עמיהן יורשי האב ויורשי הבן מפורשין ביש וטמלין (ועל דף קד: דקד: כטו) **בבב** ב'ו'. האי בבב לא דמי להאוב קבר דקד: ונראה (ועל ג'). ואנב גררר דמירי ונמיתין בבבס בבב

הודון עלך מי שמת

להיות קרען דמחקר דבי בר מיסין:
לויטן איז ער שטענדיג מחביר לויט ארז
לוקח המצוי מחבירי ארז אצל כפראי
ותמן ארזן נתמן ודליל ארזות נתמן
דמחבירי ארזות וזה לויט ארזות המצוי
נרדח להביא ראיה, אבל לוקח אצלה
ארזי וארזי דער טעמא וזה:
דבי בר מיסין ורזא ומר לוי ארז
ומר לנלוי ורזא ורזא ארזי דבי
מסעם חיי אוקמה חיי לוקח ארז
מזכר ארז אשכנזי נרזא ורזא אל
שדור וסעס נכספל ארזי שניא ארזי

מסורת הש"ס

(א) ציל והסגן, (ב) ולעיל קטן, (ג) ולעיל קטן, (ד) לעיל קיד, (ה) ולעיל קיד, (ו) לעיל ל, (ז) ולעיל סט, (ח) ציל אביזר, (ט) ותהלים מה,

אור השלם

1 ולא תסב נחלה לפני
ישראל ממטה אל מטה כי
איש בנחלת מטה אבותיו
ידבקו בני ישראל:
במדבר לו ז

2 ולא תסב נחלה ממטה
למטה אחר כי איש
בנחלתו ידבקו משות בני
ישראל:
במדבר לו ט

הגהות הב"ח

(א) גמ' וכן שנעשה ומה חלי
למי כלל וזויות כמו נמחק:
(ב) שם לגלוי הללו דבי בר
קיסין היה החכם לא יחא חלל:
(ג) רשב"ם דיה ומשני לא
וכי' כנכסי עשו עתה
ראשול חלקו הששה וכו'
ורענץ דינא: (ד) ד"ה אין
העל וכו' כשהוא קבצר כלל
ומינה ממה נמחק:

רבינו גרשום (המקד)

[illegible]

בר סיסין ולא קנאה מבר
סיסין אלא כך היה קורין
לה. והיה רוצה הלוקח
לשורפה בשביל שמכר לו
כל נכסיו דבי בר סיסין.
אמר לו מוכר הא לאו
דבי בר סיסין היא ולא
מכרתי אותה: איקמה רב
נחמן לנכסי בידא דלוקח.
הסבירא ליה דוכין נהליה

קמטתו דהוה מחוץ כהו
הה ליה לאוקמה והה
נציא מחבירו: קשיא דרב
בא אוקמיהו כידא דמוכר
להכי קאמר ללוקח הה
המוכר הוה צריך להביא
לי עלמא קרו להאי קרע
היא עליה דידה דמוכר
הוה דאפסיד אנפשיה
והא אכלה שני חזקה. והא
מי לא אמרין ללוקח קיים
דמי שילי מי שבת